

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev PDEU in pravnih pravil, ki se uporabljajo pri njenem prenosu, to je člena 107(3)(a) PDEU, člena 109 PDEU v povezavi s členom 58(1) Uredbe (EU) 651/2014 in člena 108(2) PDEU v povezavi s členom 4(4) Uredbe (EU) 2015/1589
- Tožena stranka meni, da je njena diskrecijska pravica v zvezi z državnimi pomočmi, ki temeljijo na Uredbi (EU) 651/2014, omejena na preizkus pogojev za izvzetje iz te uredbe. To naziranje naj bi bilo pravno napačno, ker naj bi v skladu s sodno prakso sodišč Unije iz upoštevanja pogojev iz Uredbe (EU) 651/2014 izhajalo le to, da ima domneva o združljivosti prednost pred individualno preučitvijo posamičnega primera. Ta prednost naj bi odpadla v primerih, kakršen je ta, v katerem je treba državni pomoči glede na njeno učinkovanje na konkurenco na prvi pogled pripisati poseben pomen. V takih primerih naj bi bila tožena stranka pooblaščenca za posamično presojo izven okvira Uredbe (EU) 651/2014, ob upoštevanju primarnega prava in splošnih načel prava Unije. Ker tožena stranka ni izvajala svoje diskrecijske pravice, naj bi kršila člen 107(3)(a) PDEU.
 - Poleg tega naj bi tožena stranka kršila člen 109 PDEU v povezavi s členom 58(1) Uredbe (EU) 651/2014, ker je to uredbo v tej zadevi uporabila za nazaj, čeprav naj pogoji za to ne bi bili izpolnjeni. Ta državna pomoč naj bi bila ad hoc državna pomoč za veliko podjetje. Za spodbujevalni učinek takih državnih pomoči naj bi v skladu s členom 6(3) (a) Uredbe (EU) 651/2014 veljale posebej stroge zahteve. Zahtevani dokaz, da so se slovaški organi pred dodelitvijo pomoči na podlagi dokumentov prejemnice pomoči prepričali o izpolnjevanju teh zahtev, naj ne bi bil predložen.
 - Tožena stranka naj bi, nazadnje, kršila člen 108(2) PDEU v povezavi s členom 4(4) Uredbe (EU) 2015/1589, ker ni sprožila formalnega postopka preiskave. Tožena stranka naj bi med več kot tri leta in pol trajajočem postopku preizkusa le nezadostno in nepopolno preverila status malega ali srednjega podjetja, ki ga je pripisala prejemnici pomoči. Poleg tega naj bi tožena stranka v nekem pogovoru izrecno omenila težave v zvezi s presojo, ali gre za državno pomoč, dodeljeno na podlagi uredb o državnih pomočeh, ali za ad hoc državno pomoč. Tožena stranka naj bi lahko to vprašanje pustila odprto le, če bi to, ali je prejemnica pomoči malo ali srednje podjetje, zadostno preizkusila in pravilno ugotovila. Poleg tega naj bi tožena stranka šele v izpodbijanem sklepu priznala, da združljivost v skladu z Uredbo (ES) 800/2008 ⁽³⁾ ni podana, potem ko je več let trdila nasprotno.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL 2015, L 248, str. 9).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgovom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL 2014, L 187, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgovom z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (Uredba o splošnih skupinskih izjemah) (UL L 214, str. 3).

Tožba, vložena 15. novembra 2017 – Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest)/Komisija

(Zadeva T-754/17)

(2018/C 042/44)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) (Brest, Francija) (zastopnika: J. Vanden Eynde in E. Wauters, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je tožba dopustna in nato razglasi za ničn Sklep Komisije s številko C(2017) 5176 final o shemi pomoči SA.38398 (2016/C, ex 2015/E), ki jo je odobrila Francija – Obdavčitev pristanišč v Franciji;
- ugotovi, da je ta tožba dopustna in utemeljena;

- zato za nično razglasi odločitev Evropske komisije, da dejstvo, da gospodarske dejavnosti Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest niso predmet davka od dohodkov pravnih oseb, pomeni državno pomoč, ki ni združljiva z notranjim trgov;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev načela dobrega upravljanja, saj o tožbi v zadevi T-39/17, Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest)/Komisija, ki jo je tožeča stranka vložila glede pravice do dostopa do upravnega spisa, še vedno ni odločeno. Ker naj bi se Komisija oprla na dokumente, ki so bili potrebni za opredelitev očitkov zoper tožečo stranko, ki ji sicer kljub številnim prošnjam niso bili posredovani, naj bi bila odločitev, ki izhaja iz analize takih dokumentov, nezakonita.
2. Drugi tožbeni razlog: napačna presoja glede opredelitve transakcij, ki jih izpodbija port de Brest. Ta razlog je razdeljen na dva dela.
 - Prvi del: trditve, da so dejavnosti port de Brest storitve splošnega pomena. Tožeča stranka meni, da v teh okoliščinah tožena stranka ne more izpodbiti oprostitve glede plačila davkov od dohodka od pravnih oseb, razen če dokaže, da gre za državno pomoč, ki velja za konkurenčno dejavnost.
 - Drugi del (naveden podredno): če že pristaniške dejavnosti niso storitve splošnega pomena, pa so storitve splošnega gospodarskega pomena, za katere je mogoče v skladu s pravili Uniji odobriti nepovratna sredstva, vključno z davčnimi ukrepi. Tožeča stranka meni, da se v takih okoliščinah ne šteje, da se pravila konkurence v obravnavanem primeru uporabljajo.
3. Tretji tožbeni razlog: neobstoj obrazložitve in očitna napaka pri presoji glede opredelitve zadevnega državnega ukrepa s strani Komisije. Ta razlog je razdeljen na dva dela.
 - Prvi del: tožeča stranka meni, da je treba izjemo od uporabe člena 106(2) PDEU povezati s členom 93 PDEU, ki določa, da so pomoči združljive s Pogodbama, če so potrebne za usklajevanje prometa ali če so nadomestilo za opravljanje določenih storitev, ki so del javne službe.
 - Drugi del: očitna napaka pri presoji in nezadostna obrazložitev glede uporabe člena 107 PDEU. Prvič, izpodbijani sklep naj bi bil nezadostno obrazložen, ker ne vsebuje nobenega elementa za to, da bi se ugotovilo in dokazalo, kako zadevna shema pomoči vpliva, oziroma bi lahko vplivala, na trgovino med državami članicami, kar zadeva francoska pristanišča, natančneje port de Brest. Drugič, v izpodbijanem sklepu naj bi bila storjena očitna napaka pri presoji v delu, v katerem se šteje, da je ukrep, do katerega je upravičeno port de Brest, državna pomoč, saj pogoj o vplivu na trgovino ni izpolnjen.

Tožba, vložena 30. novembra 2017 – United Wineries/EUIPO – Compañía de Vinos Miguel Martín
(VIÑA ALARDE)
(Zadeva T-779/17)
(2018/C 042/45)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: United Wineries, SA (Cenicero, Španija) (zastopnik: J. Oria Sousa-Montes, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)